

Chương 6

64 phút đã trôi qua kể từ khi Robert Langdon, với vẻ hoài nghi và say máy bay, bước từ cầu thang máy bay xuống dải đường băng ngập tràn ánh nắng mặt trời. Làn gió khô lạnh thổi qua, khiến chiếc áo jacket vải tủy của anh bay lật phật. Khoảng không gian mở thật tuyệt vời. Anh đưa mắt quan sát khắp thung lũng xanh tươi với những đỉnh núi phủ đầy tuyết bao quanh.

Ta đang mơ, anh tự nhủ. Từ bây giờ ta sẽ phải tỉnh táo.

- Xin chào mừng ông đến với Thụy Sĩ. - Viên phi công nói, cố át tiếng gầm rú của động cơ HEDM từ chiếc X-33 đang nhả khói ngay sau lưng họ.

Langdon kiểm tra đồng hồ. 7 giờ 07 phút sáng.

- Ông vừa bay qua sáu múi giờ, - viên phi công nói - Bây giờ ở đây là hơn 1 giờ chiều rồi.

Langdon đặt lại đồng hồ.

- Ông thấy thế nào?

Anh lấy tay xoa bụng"

- Như thể tôi vừa ăn món bột biển.

Viên phi công gật đầu"

- Say độ cao thôi. Chúng ta bay cách mặt đất hơn 18.000 mét. Ở trên đó, trọng lượng của ông nhẹ đi 30%. May mắn thay chúng ta mới chỉ thực hiện bước nhảy nhỏ. Nếu đi Tokyo, tôi phải nhảy xa nhiều hơn nữa - những 160km. Bây giờ thì lực phủ ngũ tạng của ông sẽ lộn tùng phèo hết.

Langdon uể oải gật đầu, anh tự thấy mình vẫn còn may mắn. Như đã nói, chuyến bay rất suôn sẻ. Ngoại trừ cú xóc lúc tăng tốc cất cánh chuyển động của chiếc máy bay này giống hết các máy bay bình thường khác - thỉnh thoảng rơi vào vùng xoáy, vài lần thay đổi áp suất do thay đổi độ cao, nhưng không hề có cảm giác bị va mạnh trong không gian khi máy bay chuyển động với vận tốc 17.600km/h.

Một số kỹ thuật viên đang chạy hồi hả trên đường băng và tiến lại gần chiếc X-33. Viên phi công hộ tống Langdon đến chiếc Peugeot mui kín màu đen đang đỗ trong bãi đỗ xe bên cạnh tháp điều khiển. Một lát sau, họ đã lao nhanh trên

con đường trải rộng tới chân thung lũng. Một khu nhà thấp thoáng nhô lên ở phía xa. Bên ngoài, những đồng cỏ lúc ẩn lúc hiện, rẽ sang hai bên.

Langdon sững sốt khi thấy viên phi công chạy xe với tốc độ 170km/h - trên 100 dặm một giờ. Gã này làm sao thế nhỉ? Anh băn khoăn.

- Năm cây số nữa sẽ đến phòng thí nghiệm, - viên phi công nói - Hai phút nữa chúng ta sẽ có mặt ở đó.

Langdon đưa mắt tìm đai an toàn nhưng vô vọng. Sao không là 3 phút để mình còn có cơ sống sót nhỉ?

Chiếc xe tăng tốc.

- Ông có thích nhạc Reba không? - Viên phi công vừa hỏi vừa nhét cuốn băng cát-sét vào hộp.

Một giọng nữ cất lên. "Đó chỉ là nỗi sợ cô đơn..."

Không có nỗi sợ nào cả, Langdon lơ đãng nghĩ. Một số nữ đồng nghiệp thường đùa anh rằng bộ sưu tập các hiện vật đáng trưng bày ở bảo tàng của anh chẳng qua là để lấp kín ngôi nhà trống trải, ngôi nhà mà họ khăng khăng cho rằng nó sẽ tuyệt vời hơn nếu có bàn tay chăm sóc của phụ nữ. Langdon thì thấy chuyện đó thật nực cười. Anh nhắc họ rằng anh có ba tình yêu lớn trong đời biểu tượng học, bóng nước Polo và thói quen độc thân - tình yêu cuối cùng này cho phép anh được tự do đi khắp nơi trên thế giới, ngủ nướng thêm bất cứ lúc nào anh muốn và hưởng những đêm yên tĩnh tại nhà với một chai rượu mạnh hay một cuốn sách hay.

- Khuôn viên chỗ chúng tôi không khác gì một thành phố thu nhỏ - viên phi công lên tiếng, kéo Langdon ra khỏi trạng thái mơ màng. - Không chỉ có phòng thí nghiệm, chúng tôi còn có cả siêu thị bệnh viện và rạp chiếu bóng.

Langdon lơ đãng gạt đầu và nhìn những loa nhà đang vụt qua trước mặt.

- Trên thực tế. - viên phi công nói tiếp. - chúng tôi sở hữu cỗ máy lớn nhất thế giới.

- Thật sao? - Langdon đưa mắt nhìn xung quanh.

- Ngồi trong xe thế này thì không trông thấy được đâu! - Anh ta mỉm cười. - Nó nằm ở rất sâu, cách mặt đất những sáu tầng nhà kia.

Langdon không còn thời gian để hỏi. Bất ngờ, viên phi công đạp phanh, chiếc xe trượt ngay vào điểm đỗ bên ngoài một chòi gác.

Langdon đọc tấm biển trước mặt. SECURITE. ARRESTEZ(1).

Nhận ra nơi mình đang đặt chân tới, anh chợt thấy e ngại.

- Chúa ơi! Tôi không mang theo hộ chiếu!

- Không cần hộ chiếu, - người lái xe trấn an. - Chúng tôi đã có thoả thuận với chính quyền Thụy Sĩ.

Langdon im lặng quan sát người lái xe khi anh ta trình thẻ căn cước cho lính gác. Người lính gác dùng một thiết bị nhận dạng điện tử quét qua thẻ. Chiếc máy lập lòe ánh sáng màu xanh.

- Tên hành khách?

- Robert Langdon, - người lái xe đáp.

- Khách của ai?

- Giám đốc.

Người lính gác phurôn mày. Anh ta quay lại và kiểm tra dữ liệu từ máy tính, đối chiếu thông tin trên màn hình, rồi quay ra cửa sổ và nói:

- Chúc vui vẻ, thưa ông Langdon.

Chiếc xe lại lao đi chừng gần 200 mét quanh lối vòng lớn dẫn đến cửa chính của trung tâm. Hiện ngay trước mắt họ là một khu nhà bằng thủy tinh và thép hình chữ nhật cực kỳ hiện đại. Langdon kinh ngạc quan sát toà nhà trong suốt này. Anh luôn yêu thích các kiểu kiến trúc.

- Nhà thờ xây bằng kính. - Người hộ tống lên tiếng.

- Một nhà thờ?

- Ôi không. Nhà thờ là thứ chúng tôi không có. Vật lí là tín ngưỡng duy nhất ở đây. Ông có thể gọi tên Chúa mỗi khi cảm thấy tuyệt vọng, nếu ông muốn, - anh ta cười. - Nhưng đừng phỉ báng hạt quark hay meson(2).

Langdon lạng người đi khi người lái xe lượn chiếc ô tô vòng quanh và dừng lại phía trước toà nhà kính. Hạt quark và meson? Không biên giới? Phản lực Mach 15(3)? Câu trả lời nằm ở dòng chữ khắc trên tấm biển đá granite phía trước toà nhà viết:

CERN(4)

Collseil Européen pour la Recherche Nuclcaire

"Nghiên cứu hạt nhân?" Không biết mình dịch có đúng không, Langdon cất tiếng hỏi.

Người lái xe không trả lời. Anh ta đang cúi người về phía trước điều chỉnh chiếc máy cát-sét trong xe tô.

- Đã đến nơi. Giám đốc sẽ gặp ông ngay ở cửa.

Langdon trông thấy một người đàn ông đang ngồi trên xe lăn, ngay lối vào toà nhà. Ông ta trạc 60 tuổi, khuôn mặt hốc hác, đầu hói, mặc chiếc áo phòng thí nghiệm trắng toát, đôi giày đặt chắc chắn trên bệ kê chân của chiếc xe lăn. Từ rất xa đã nhận thấy đôi mắt vô hồn của con người này - hai mắt như hai viên đá xám.

- Ông ta đây phải không? - Langdon hỏi.

Người lái xe ngược lên.

- Ồ, đúng đấy. - Anh ta quay lại nhìn Langdon và nở nụ cười vẻ hăm dọa. - Nhắc đến Tào Tháo là Tào Tháo có mặt.

Không biết chắc điều gì sắp xảy ra, nhưng Langdon vẫn bước đến bên chiếc xe lăn..

Người đàn ông ngồi trên xe tiến về phía Langdon và chìa bàn tay ướt nhoẹt.

- Ông Langdon phải không? Chúng ta đã nói chuyện với nhau qua điện thoại. Tên tôi là Maximilian Kohler!

Chú thích:

(1) Securite. Arrestez (tiếng Pháp): An ninh. Dừng lại.

(2) Quark hay meson là tên của loại hạt cơ bản (thuật ngữ dùng trong vật lý học).

(3) Số Mach xuất phát từ tên gọi của nhà vật lý học người Australia, Emst Mach. Mach 1 là tốc độ âm thanh, xấp xỉ bằng 1.216 km/h ở mực nước biển.

(4) CERN: Trung tâm nghiên cứu hạt nhân châu Âu.